

Fristen for anlæggelse af søgsmål med påstand om kompensation som følge af aflysning af en flyafgang fastsættes i henhold til medlemsstaternes egne regler

Ifølge EU-retten ¹ har flypassagerer ret til kompensation afhængig af distancen og bestemmelsesstedet for deres aflyste flyafgang, medmindre aflysningen skyldes usædvanlige omstændigheder, som ikke kunne have været undgået, selv om alle forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes, var blevet truffet af luftfartsselskabet. Passagererne kan gøre denne ret gældende for de nationale domstole. EU-lovgivningen fastsætter imidlertid ikke en frist, inden for hvilken søgsmål med påstand om kompensation kan anlægges.

Joan Cuadrench Moré havde af KLM købt en billet fra Shanghai til Barcelona med forventet afgang den 20. december 2005. Da denne afgang blev aflyst, var han nødsaget til at rejse med et andet selskab via München den følgende dag.

Den 27. februar 2009 – dvs. tre år senere – anlagde Joan Cuadrench Moré sag mod KLM ved en spansk domstol med krav om kompensation på 2 990 EUR med tillæg af renter og sagsomkostninger som erstatning for den skade, han havde lidt som følge af aflysningen af hans fly.

KLM gjorde i denne forbindelse gældende, at søgsmålet var forældet, idet den frist på to år, der er fastsat i Warszawakonventionen ² og Montrealkonventionen ³ for anlæggelse af søgsmål mod luftfartsselskaberne, var udløbet.

På baggrund heraf har Audiencia Provincial de Barcelona, for hvilken appelsagen er iværksat, anmodet Domstolen om at oplyse, om fristen for anlæggelse af søgsmål med påstand om kompensation i henhold til EU-retten skal fastsættes i overensstemmelse med Montrealkonventionen eller i overensstemmelse med andre bestemmelser og navnlig medlemsstaternes egne regler om frister for anlæggelse af søgsmål.

I den dom, som Domstolen i dag har afsagt, fastslår den, at **fristen for anlæggelse af søgsmål med påstand om kompensation som følge af aflysning af en flyafgang i henhold til EU-retten fastsættes i henhold til medlemsstaternes egne regler om søgsmålsfrister.**

Domstolen bemærker herom, at det i mangel af EU-retlige bestemmelser på området tilkommer hver enkelt medlemsstat i sin interne retsorden at fastsætte de nærmere processuelle regler for sagsanlæg til sikring af beskyttelsen af de rettigheder, som EU-retten medfører for borgerne. Disse

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

² Konventionen angående indførelse af visse ensartede regler om international luftbefordring, underskrevet i Warszawa den 12.10.1929, som ændret og suppleret ved Haagprotokollen af 28.9.1955, Guadalajarakonventionen af 18.9.1961, Guatemalaprotokollen af 8.3.1971 og de fire tillægsprotokoller, som undertegnedes i Montreal den 25.9.1975.

³ Konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, indgået i Montreal den 28.5.1999, undertegnet af Det Europæiske Fællesskab den 9.12.1999 og godkendt på Fællesskabets vegne ved beslutning 2001/539/EF af 5.4.2001 (EFT L 194, s. 38).

processuelle regler skal imidlertid overholde ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet i forhold til de regler, der er fastsat i den nationale lovgivning for lignende situationer.

Domstolen tilføjer, at denne konstatering ikke ændres af bestemmelserne i Warszawakonventionen og Montrealkonventionen, eftersom den kompensationsforanstaltning, der er fastsat i forordning nr. 261/2004, ligger uden for disse konventioners anvendelsesområde, idet den udgør en supplerende ordning i forhold til kompensationsordningen i konventionerne. EU-retten indfører nemlig en selvstændig erstatningsordning med standardiserede og umiddelbare foranstaltninger til afhjælpning af de skader, der følger af ubehageligheder, der skyldes forsinkelser eller aflysninger af flyafgange, og som går forud Warszawakonventionen og Montrealkonventionen.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retsvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Presse- og Informationsafdelingen: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106